

Ἀδελφοί μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Εἴχαμε μιλήσει γιὰ τὸν παχυλὸν ὑλικὸν κόσμον καὶ εἴχαμεν πεῖ ὅτι εἶναι κόσμος τῶν τριῶν διαστάσεων, καὶ σὰν τέτοιον κόσμον ἐννοοῦμεν τὴν παχυλὴν ὕλην, ἐπομένως, τὸν Πλανήτην ποῦ μόνον μέρος τοῦ Πλανήτου γνωρίζομεν σὰν ἄνθρωποι, μέρος τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ τοῦ Πλανήτου γνωρίζομεν σὰν ἄνθρωποι καὶ τίποτε ἄλλο. Ὡστόσο γνωρίζομεν ὅτι ὅλα τὰ ὄρατά, (διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ, τηλεσκοπίου,) οὐράνια σώματα εἶναι ἀπὸ παχυλὴν ὕλην, εἴτε εἶναι ὕλη, Ἡλιακὰ συστήματα, Γαλαξίαι, Κομήται, γνωρίζομεν ὅτι εἶναι ἀπὸ ὕλην τῶν τριῶν διαστάσεων. Καὶ ὁ Νόμος τῆς ὕλης τῶν τριῶν διαστάσεων τῆς παχυλῆς ὕλης εἶναι ὅτι, "ποτέ δύο ἀντικείμενα ἰδίου βαθμοῦ πυκνότητος δὲνμποροῦν νὰ κατέχουν τὸν ἴδιον χῶρον!".

Ὡστε, σὰν παχυλὴν ὕλην ἔχομεν ὅλα τὰ ὄρατά οὐράνια σώματα καὶ τὸν Πλανήτην καὶ γνωστὸν μέρος τῆς παχυλῆς αὐτῆς ὕλης εἶναι μόνον τὸ μέρος ἐκεῖνον τῆς ἐπιφανείας τοῦ Πλανήτου ποῦ γνωρίζομεν, ὕψη, βουνά, δάση, λίμνες, θάλασσες, ὠκεανοὶ βράχοι, πεδιάδες, βλάστησις, καὶ ὅλα ὅσα λαμβάνουν χώραν πάνω σ'αὐτὴν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Πλανήτου, ἔστω καὶ μέσα εἰς τὴν θάλασσαν καὶ στὸν βυθὸν τῶν θαλασσῶν, σ'ὅσον βάθος μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐρευνήσῃ. Πολύ, πολὺ λίγο πραγματικὰ μέρος ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει ἀπὸ τὸν παχυλὸν ὑλικὸν κόσμον, τὸν κόσμον τῆς παχυλῆς ὕλης, αὐτὸν ποῦ ἀντιστοιχεῖ μὲ τὸ παχυλὸ τοῦ ὑλικῶ σώμα, αὐτὸν τὸν κόσμον ποῦ ἀντιλαμβάνεται γνωρίζει, βλέπει, ἀντιλαμβάνεται, μὲ τὴν αἰσθητικὴν του, μὲ τὴν πέντε αἰσθητικῶν.

Σὰν ἐρευνῆται τῆς ἀληθείας, ἔχομεν ὁμιλήσει γιὰ κάποιον αἰθερικὸν κόσμον, καὶ ἔχομεν μιλήσει γιὰ τὸ διπλοῦν αἰθερικὸν τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικῶ σώματος καὶ ἔχομεν πεῖ ὅτι τὸ διπλοῦν αἰθερικὸν τοῦ παχυλοῦ ὑλικῶ σώματος εἶναι μέρος τοῦ παχυλοῦ ὑλικῶ σώματος, εἶναι τὸ μέρος ἐκεῖνο τὸ ἀόρατον τὸ δυναμικὸ ποῦ ἐνεργεῖ ὄχι τὸ ἐνεργούμενον, τὸ ἐνεργούμενον εἶναι τὸ παχυλὸ ὑλικὸ σώμα. Ἀκριβῶς τὸ σώμα τῶν αἰτιῶν, ὅλων τῶν φαινομένων ποῦ βλέπομεν σὰν ἀποτελέσματα πάνω στὸ παχυλὸν ὑλικὸν σώμα, εἶναι τὸ διπλοῦν αἰθερικὸν, τὸ σώμα τῆς ζωϊκότητος - αἰθερικότητος, τὸσον ὡς διπλοῦν αἰθερικὸν σώμα ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ ὑλικῶ σώματος καὶ σὰν αὔρα γύρω τοῦ ὑλικῶ σώματος καὶ αὐτὸ εἶναι ποῦ ἐνεργεῖ, καὶ τὸ ἐνεργούμενον εἶναι καθαρῶς τὸ παχυλὸ ὑλικὸν σώμα σὰν σάρκες, ὅστα, αἷμα, κύτταρα, ἄτομα. Τὰ φαινόμενα τῆς ἐνεργείας αὐτῆς τῆς ζωϊκότητος - αἰθερικότητος, τὰ βλέπομεν καὶ τὰ μελετοῦμεν ἐπάνω εἰς τὴν παχυλὴν ὕλην τοῦ παχυλοῦ μας ὑλικῶ σώματος.

Ὡστε ἔχομεν πλέον κάτω ἀπὸ τὴν μελέτην μας τὸ διπλοῦν αἰθερικὸν τοῦ ὑλικῶ σώματος, καὶ οἱ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας ἔχουν τὸν τρόπον νὰ ἐρευνῶν νὰ ἐλέγχουν, νὰ μελετοῦν καὶ νὰ χειρίζονται αὐτὸν τὸν λεγόμενον διπλοῦν αἰθερικὸν σώμα, τὴν ζωϊκότηταν - αἰθερικότηταν. Νὰ μποροῦν (ἔχουν τὴν δυνατότητα) σὰν κινητικὸν, αἰσθησιακὸν, ἀποτυπωτικὸν, ἀκόμη καὶ δημιουργικὸν αἰθέρα, νὰ χειρίζονται, μὲ τὸν καιρὸν, μποροῦν νὰ ὑλοποιῶν καὶ ἀνέλκομα μέρη τοῦ παχυλοῦ ὑλικῶ σώματος σὰν ἕνα αἰθερικὸ χέρι ἢ ὀτιδήποτε ἄλλο καὶ νὰ κάνουν αὐτὸ ἢ ἐκεῖνο τὸ ἔργον. Αὐτὰ θὰ εἶναι μέσα εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ ἐρευνητοῦ τῆς ἀληθείας ὅταν προχωρήσῃ πολὺ εἰς τὴν ἐρευνάν του, μελέτην, καὶ θὰ ἔλεγα ὅταν θὰ ἀπακτῆσῃ τὴν δυνάμειν του.

Τώρα ὅπως ἔχομεν τὸ διπλοῦν αἰθερικὸν γύρω ἀπὸ τὸ παχυλὸν ὑλικὸν σώμα, ἔχομεν καὶ τὸ διπλοῦν αἰθερικὸν τοῦ Πλανήτου, ἔχομεν δηλαδὴ τὸν λεγόμενον αἰθερικὸν κόσμον, τὴν ζωϊκότηταν - αἰθερικότηταν ἐντὸς τοῦ Πλανήτου καὶ γύρω ἀπὸ τὸν Πλανήτην ποῦ εἶναι ἕνας ξεχωριστὸς κόσμος, ἀπὸ τὸν παχυλὸν ὑλικὸν κόσμον. Καὶ ὅπως ἔχομεν τὸν παχυλὸν ὑλικὸν κόσμον, μὲ ὅλες τὴς μορφές ζωῆς, τοῦ ζωϊκοῦ καὶ φυτικῶ βασιλείου, ἔχομεν καὶ τὸν αἰθερικὸν κόσμον γύρω ἀπὸ τὸν Πλανήτην καὶ ἐντὸς τοῦ Πλανήτου καὶ πάλιν μὲ ἄορατα εἰς τοὺς ὑλικοὺς ὀφθαλμοὺς; ὡστόσο ὄρατα εἰς τὸν ἐνορατικὸν, ζῶσες μορφές, ἀπὸ ζωϊκότητα - αἰθερικότητα καὶ δὲν εἶναι σπάνια ποῦ ὑλοποιῶνται αὐτὴς οἱ μορφές ποῦ ἐνδύονται καὶ παχυλὴν ἀκόμα ὕλην καὶ οἱ κόσμοι αὐτοὶ κατοικοῦνται.

Ἐγὼ θὰ ἔλεγα, ἂν συγκρίνω τοὺς οἰκοῦντας εἰς τὸν αἰθερικὸν κόσμον γύρω καὶ ἐντὸς τοῦ Πλανήτου καὶ νὰ τοὺς συγκρίνω μὲ τοὺς κατοικοῦντας ἀνθρώπους καὶ ζῶα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Πλανήτου καὶ ἐντὸς τῶν ὠκεανῶν, αὐτοὶ ποῦ οἰκοῦν

είς τόν αἰθερικόν Πλανήτην εἶναι χιλιαπλάσιοι, ποσοτικῶς. Ποιουτικῶς, σέ σκέψιν σέ διάνοιαν, ἀσυγκρίτως ὑπεριερωῦν σάν διάνοιαν καί συνείδησιν οἱ κατοικοῦντες εἰς τοὺς αἰθερικούς κόσμους γύρω καί ἐντός τοῦ Πλανήτου. Καί αὐτοί εἶναι οἱ κάτοικοι πού ὀνομάζομεν ἡμεῖς καί ὀνόμαζαν οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοι χοϊκοὺς, ὑδατίνους, ἀέρινους, αἰθέρινους, κατοίκους τοῦ πυρός, εἶναι οἱ πῦρ χαμηλές ἐκφράσεις τῶν Μιχαήλ, Γαβριήλ, Ραφαήλ, Σαμαήλ; καί διαφόρων ἄλλων Ἀρχαγγελικῶν Τάξεων.

Ὅθι ἐρευνηταί τῆς ἀληθείας εἰς τόν αἰθερικόν κόσμον θά ἔχουν τήν πρώτην των ἐπαφήν μέ τοὺς ἀδελφούς των καί ἀπό αὐτούς θά διδαχθοῦν πολλά, καί γλώσσαν δικήν τους ἔχουν καί κυρίως εἶναι ἡ γλώσσα τῆς ἀγάπης καί τῆς κατανοήσεως καί ὄχι ἡ γλώσσα τῆς συγχύσεως ἢ μᾶλλον αἱ γλώσσαι τῆς συγχύσεως, διότι πάνω στόν Πλανήτην οἱ ἄνθρωποι ὁμιλοῦν κολλές ἀτελεῖς γλώσσας. Οἱ Αἰθέρινοι ἔχουν μίαν μόνον γλώσσαν, τήν γλώσσαν τῆς ἀγάπης, ἡ ὁποία ὡστόσο δέν εἶναι μεταβίβασις σκέψεως, προσέξτε.

Ὁ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν ἔλεγεν, "ἄν τάς γλώσσας τῶν ἀνθρώπων καί τῶν Ἀγγέλων μιλῶ, ἀγάπην δέ μή ἔχω, γέγονα χαλκός ἤχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον, καί κύμβαλα εἶναι οἱ πῦρ πολλοί ἄνθρωποι καί ἄς τοὺς θεωροῦμεν διάνοιες. Καί σᾶς λέγω ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ αἰθέρινου κόσμου, γύρω σας, πολύ πλησίον σας καί σ' αὐτό ἀκόμα τό δωμάτιον ὑπάρχουν ἀδελφοί σας πού ἀκούουν αὐτήν τήν ὁμιλίαν καί ἀγάλλονται διότι γνωρίζετε αὐτήν τήν πραγματικότητα πού ξεύρουν καί μιλοῦν καί ἀντιλαμβάνονται τήν γλώσσαν τῆς ἀγάπης, σᾶς στέλλουν τήν ἀγάπην των πού εἶναι εὐλογία.

Καί μιλοῦμεν ἀκόμα γιά τόν αἰθερικόν, αἰθέρινο; ὅπως προτιμᾶτε κόσμον τοῦ Πλανήτου.

Προχωροῦμεν τώρα εἰς τά Ψυχικά πεδία καί ὑποπέδια. Μετά ἔχομεν τά Νοητικά πεδία καί ὑποπέδια. Εἴχαμεν περὶ σέ προηγούμενα μαθήματα ὅτι τά Ψυχικά πεδία καί ὑποπέδια εἶναι 49, ἑπτὰ πεδία καί ἕκαστον πεδίων ἔχει ἑπτὰ ὑποπέδια. Σέ ἔκτασιν εἶναι σάν νά εἶναι ἕναν μῦριον ἕμμου μέσα σέ ἕναν ὠκεανόν οἱ κόσμοι αὐτοί οἱ Ψυχικοί, τά πεδία καί τά ὑποπέδια. Ἀσύνορα σχεδόν θά ἔλεγα, ἀλλά ἀσύνορα ὡστόσο δέν εἶναι. Τώρα τόσον οἱ αἰθέρινοι κόσμοι γύρω ἀπό τόν Πλανήτην τοὺς ὅποιους θά περιγράψωμεν ἀργότερα, διότι δέν εἶναι ἕνας μόνον κόσμος, εἶναι μερικοὶ κόσμοι ὄχι πολλοί, ἔχουν καθ' ὅρη καί δάση, καί ζῶσες μορφές καί δικά τους λουλλοῦδια καί ξεχωριστά εἶδη ζώων καί φυτῶν καί εἶναι κόσμοι πού θά τοὺς δῆ ὁ ἔνορατικός καί θά τοὺς ὀνομάσῃ ἔξωτικούς καί ὅλοι εἶναι ἴδιοι, ἄσχετο ἀπό ποιό σημεῖον τοῦ Πλανήτου θά εἰσέλθωμεν εἰς αὐτούς τοὺς κόσμους, μπορεῖ νά εἰσέλθωμεν ἀπό ἕνα σημεῖον τῶν Πόλων ἢ ἑκκροτο σημεῖον ἀπό ἕνα σημεῖον μιᾶς πόλης ἢ χωριοῦ ἢ ἀπό τόν Τροπικόν. Ἀπό ποιό σημεῖον εἰσερχόμεθα εἰς τόν αἰθέρινον δέν ἔχει σημασίαν, οἱ κόσμοι ἐκεῖ δέν ἐπηρεάζονται ἀπό καιρικᾶς συνθήκας, προσέξτε τό σημεῖον αὐτό. Τό ἴδιον καί οἱ Ψυχικοί κόσμοι πεδία καί ὑποπέδια. Καί εἶπα καί ἐκεῖ ὑπάρχουν ὄρη, λίμνες, βουνά, δένδρα, ζῶσες μορφές ὅμοιες μέ αὐτές πού ὑπάρχουν πάνω στόν Πλανήτην καί ἀκόμα πῦρ πολλές ὅσες ζῶσες μορφές ὑπῆρξαν πάνω στόν Πλανήτην καί ἐξέλειπον, ὑπάρχουν ἐκεῖ, καί ὅσες θά παρουσιασθῶν, ὑπάρχουν ἐκεῖ σάν ἀρχέτυπα.

Στούς Ψυχικούς κόσμους, καί ἐκεῖ ὑπάρχουν κόσμοι, ὅμοιοι μέ τοὺς κόσμους πού γνωρίζομεν, καί αὐτοί ὑλικοί, ὡστόσο ἀπό ἕλην οὐσίαν πολύ πῦρ ἀραιήν ἀπό τήν παχυλήν ἕλην; ἕλην τῶν τεσσάρων διαστάσεων. Ἐκεῖ πού μπορεῖ πολλά ἀντικείμενα νά κατέχουν τόν ἴδιον χῶρον χωρίς ποτέ νά συγχύζωνται ἢ νά ἀναμιγνύωνται. Ὄστε στόν ἴδιον χῶρον μπορεῖ νά ἔχωμεν καί τά 49 πεδία καί ὑποπέδια τοῦ Ψυχικοῦ κόσμου, τοὺς αἰθερικούς κόσμους ὅλα τά πεδία καί ὑποπέδια τοῦ κατωτέρου Νοητικοῦ κόσμου, τοὺς Νοητούς κόσμους.

Ὄστε, δέν εἶναι ζήτημα Χώρου ἀλλά καταστάσεως, κραδασμῶν καί οἱ κραδασμοί ἀκριβῶς τῆς ἕλης οὐσίας εἶναι πού μᾶς δίδει τά χαρακτηριστικά τῶν διαστάσεων, τῆς τεύξεως, τῆς πέμπτης, τῆς ἕκτης, τῆς ἑβδόμης διαστάσεως. Θά μοῦ κῆτε στοὺς Ψυχικούς κόσμους ἔχω τέσς κολάσεις καί τοὺς παραδείσους. Ναι, ἀλλά οἱ κολάσεις καί οἱ Παράδεισοι εἶναι καταστάσεις μέσα εἰς τήν συνείδησιν καί τήν Αὐτοεπίγνωσιν τῶν ἀπελευθύντων καί ὄχι σάν τόπος· γιατί, σάν τόπος, καί ἡ φρικτωτέρη θά ἔλεγα κολάσις εἶναι ἀρκετᾶ καλὸ τοπίο, εἶναι ἡ κατάστασις μέσα στήν ὁποίαν εὐρίσκεται αὐτός πού εὐρίσκεται σ' αὐτό τό τοπίο πού δίδει τήν ἐντύπωσιν τῆς κολάσεως. Καί ἐγώ θά ἔλεγα ὅτι, αἱ λεγόμεναι κολάσεις, δέν εἶναι τόπος τιμωρίας, εἶναι ἀναρρωτήρια. Καί εἶναι

κόσμοι κραδαινόμενοι μέ έναν τέτοιον τρόπον ώστε νά εύρίσκωνται έκεῖ αἱ Αὐτοεπι-
γνώσεις πού νά αἰσθάνωνται ὅτι, ὁ τόπος έκεῖνος εἶναι ἀκριβῶς ὁ τόπος πού εἶναι
πιδ εὐνοϊκός εἰς τό νά ήρεμήσουν καί νά έπουλώουñ αἱ πληγαί των, νά θεραπευθοῦñ
οἱ ἴδιοι ἀπό τήν κατάστασιν μέσα στήν ὁποῖαν οἱ ἴδιοι ἔχουν εἰσέλθῃ, "Ὡστε αἱ κο-
λάσεις καί Οἱ Παράδεισοι δέν εἶναι εἰς τήν ἀντίληψιν τοῦ τόπου ὅπου θά εύρεθῇ μία
Αὐτοεπίγνωσις ἀλλά εἰς τήν Κατάστασιν μέσα εἰς τήν ὁποῖαν εύρίσκεται αὐτή ἡ Αὐτο-
επίγνωσις. Καί νά γίνω πιδ ἀντιληπτός.

"Ἄς ὑποθέσωμεν ἕνα ἀόρατος βοηθός παίρνει ἕναν ἄνθρωπον πού ὑποφέρει σέ
μιάν φρικτήν κόλασιν ἀπό τύψεις, ἕναν δολοφόνον, ἕναν βιαστήν, ἕναν καταχραστήν,
πού κριδαίνεται πολύ ἄσχημα, τόν σηκώνει καί τόν τοποθετεῖ σ' ἕναν παράδεισον μέσα
σ' ἕνα λαμπρό φῶς, ἕνα περιβάλλον θά ἔλεγα Οὐράνιον, χρώματα, ὠραῖα λουλλούδια, τό
κάθε τι πολύ ὠραῖο. Μπορεῖ νά συντονισθῇ αὐτός ὁ ἄνθρωπος μέ τό περιβάλλον; "Ὁχι.
Οὔτε θά τό προσέξῃ κἄν, ὁμόνος του θά ἀπομακρυνθῇ καί θά εἰσέλθῃ ἀκριβῶς εἰς τό
περιβάλλον ἰν' ὅπου τόν ἔχομεν ἀνασύρει, διότι έκεῖ εἶναι πού μπορεῖ νά νοιώσῃ μιᾶ
κάποια ἀνακουφίσιν, έκεῖ εἶναι ὁ τόπος πού τοῦ κἄνει νά συνέλθῃ.

Νά τό θέσωμεν διαφορετικά. "Ἐχομεν εἰς τόν δικόν σας κόσμον αὐτήν τήν
στιγμήν ἕναν ἄνθρωπον ἀκριβῶς στήν κατάστασιν πού ἔχω προαναφέρει, βρίσκεται μέσα
σ' ἕνα περιορισμένον χῶρον μέ τέσ σκέψεις του, μέ τέσ λῦπες του, μέ τέσ τύψεις του,
μέ τήν ἀνάμνησιν τῶν ἐγκλημάτων του, μπροστά του ἡ ἀνίμνησις τῶν θυμάτων του, οἱ
γοερές κραυγές τῶν θυμάτων του καί γιά νά τόν ἀνακουφίσωμεν αὐτήν τήν στιγμήν τόν
παίρνομεν μαζί μας σ' ἕναν ἐξοχικόν τόπον, γιάτί νομίζομεν ὅτι μακριά, κοντά σ' ἕνα
παραθαλάσσιο, ήρεμο τόπο, εἰς τό βουνό, μέσα σ' ἕνα πολυτελέστατο ξενοδοχεῖον μέσα
σέ πεῦκα θά ήρεμήσῃ ὁ ἄνθρωπος αὐτός καί τόν ἀφήνομεν έκεῖ ὁμόνον του. Νομίζετε
ὅτι μποροῦμεν νά τόν βοηθήσωμεν σέ τίποτε, αὐτό θά βοηθοῦσε σέ τίποτε; Αὐτό θά τόν
βοηθοῦσε νά ἀποφύγῃ τήν αὐτοκτονίαν; "Ἡ αὐτό ἀκριβῶς θά τόν ὀδηγοῦσε πιδ πολύ στήν
αὐτοκτονίαν.

"Ὅσοι μιᾶ ὠρα σάν ἀόρατοι βοηθοί θά μπορήσετε νά εἰσέρχεσθε εἰς τούς Ψυχι-
κούς κόσμους, τά πεδία καί τά ὑποπέδια, θά μπορῆτε ἄνετα νά εἰσέρχεσθε σέ ὅλα τά
πεδία καί ὑποπέδια καί θά δῆτε ὅτι ὅλα γιά ἡμᾶς, ἀφοῦ εἶναι μονάς τοῦ ΚΥΡΙΟΥ, εἶναι
ὠραῖα.

Καί τό λίγο φῶς, τό ἀμυδρό φῶς καί τό πολύ φῶς, εἶναι ὠραῖα καί δέν εἶναι
κολάσεις σάν τόπους, οὔτε μέ τό τί περικλεῖται ὁ τόπος αὐτός σάν ζῶσες μορφές έκτός
ἀπό τέσ Αὐτοεπίγνώσεις πού ὑποφέρουν, ἔγνοῶ τά λουλλούδια τά ζῶα καί τά φυτά,
ἀλλά κόλασιν ἢ παραδεισον ἕνα Ψυχικό ὑποπέδιο ἢ πεδίο τό καθιστά ὁμόνον ἢ καταστα-
σις μέσα στήν ὁποῖαν εύρίσκεται ἡ Αὐτοεπίγνωσις πού ἔχει ἀπέλθῃ ἀπό τόν παχυλόν
ὕλικόν κόσμον.

Θά περιγράψωμεν τόσον τά τοπία αὐτά ὅταν θά εἰσέλθωμεν γιά ἔργασίαν στοῦς
κόσμους αὐτούς ὅπως θά περιγράψωμεν καί τέσ Ψυχικές - Ψυχονοητικές καταστάσεις
μέσα στέσ ὁποῖτες εύρίσκονται πολλοί ἀπελθόντες δια νά κάμωμεν συγκρίσεις. Καί
μετά θά κάμωμεν καί πάλιν, συγκρίσεις μέ ἄνθρώπους πού εύρίσκονται ἀκόμα στήν ζωήν
μέσα στόν παχυλόν ὑλικόν κόσμον, γιάτί πιστέφετέ με.

Κανένας, μέ τόν θάνατον τοῦ παχυλοῦ ὑλικοῦ σώματος δέν πρῆκειται νά εἰ-
σελθῃ σέ καμμίαν κόλασιν πού δέν εύρίσκεται καί αὐτήν τήν στιγμήν τώρα, καταστάσει,
ἢ σέ κινέτιαν κινήσειον πού δέν ἐπιτίσκειται ἤδη καί αὐτήν τήν στιγμήν.

Καί ἐπαναλαμβάνω, τῦσον τήν κόλασιν ἢ τόν παράδεισον ὁ καθ' ἕνας τόν κτί-
ζει, ὁμόνος του.

Θά ἐπιειλθωμεν ἐπί τοῦ μαιήματος αὐτοῦ.

Τώρα θά καθαρίσωμεν τό Ψυχικό μας σῶμα.

Πᾶρτε βαθειές εἰσπνοές, συντονισθῆτε εἰς τήν αἰθερικήν καρδίαν, έκεῖ πού
εἶναι ἡ παχυλή καρδιά θά δῆτε ἕνα λευκορόζ "Ἡλιο νά ἀκτινοβολῇ καί εἶναι ἡ αἰθερι-
κή σας καρδιά αὐτή καί ἡ Ψυχική καρδιά ταυτοχρόνως.

Ἄκτινοβολεῖ τὸ λογοῦκὸ φῶς τῆς ἀγάπης. Ἀπὸ τὸ στῆθος σας τώρα ἐκεῖ πού εἶναι ἡ καρδιά ἀκτινοβολεῖ ἓνα γλυκύτατο λευκορὸζ φῶς, τὸ ὁποῖον ἀπλώθη γύρω σας σὲν σφαῖρες, ἀνοίγει μιὰ μικρὴ σφαῖρα, μεγαλώνει, μεγαλώνει, μὲλις ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ σῶμα σας, μιὰ ἄλλη ἀρχίζει νὰ γεννιέται καὶ νὰ μεγαλώνῃ καὶ νὰ μεγαλώνῃ, καὶ μιὰ ἄλλη καὶ μιὰ ἄλλη καὶ βλέπετε αὐτές τές σφαῖρες νὰ μεγαλώνουν καὶ νὰ ἐξέρχονται ἀπὸ τὸ ὕλικὸ σας κορμί. Ποῦ πᾶν, δέν ἔχει σημασίαν, μόνον τὸ περιβάλλον σας γύρω φωτίζεται ἀπὸ ἓνα λευκορὸζ φῶς.

Βλέπετε τὸ λευκορὸζ φῶς γύρω ἀπὸ τὸ κορμί σας ἀλλὰ ἀπὸ τὴν καρδιάν σας νὰ γεννιοῦνται σφαῖρες λευκορὸζ φῶς καὶ νὰ μεγαλώνουν καὶ νὰ μεγαλώνουν, νὰ ἀνοίγουν νὰ ἀνοίγουν καὶ μὲλις μεγαλώνει πῶς πολὺ ἀπὸ τὸ στῆθος νὰ ἀρχίζῃ μιὰ ἄλλη νὰ μεγαλώνῃ, καὶ ἡ ἄλλη νὰ μεγαλώνῃ, ὅλες νὰ μεγαλώνουν, ρυθμικά καὶ ὠραῖα.

Ἐἴσπνοές καὶ νὰ θέλετε ἡ Λογοῦκὴ Ἀγάπη νὰ ἀκτινοβολῇ. Τώρα φέρτε μέσα στὸ στῆθος σας τὴν Κύπρο σὲν ἔννοια, σὲν τὴν χώρα σας καὶ θελήστε ἡ Ἀγάπη τοῦ ΚΥΠΡΙΟΥ καὶ ἡ δική σας Ἀγάπη νὰ ἡρεμήσῃ τές φυχές καὶ τές καρδιές ὅσων κατοικοῦν πάνω στὴν Κύπρο. Ὅσοι τῆς ἀνήκουν νὰ μένουν νὰ τὴν ἀγαπήσουν καὶ νὰ ἐργασθοῦν. Σ' ὅσους δέν ἀνήκει ἡ Κύπρος καὶ δέν τοὺς ἀνήκει νὰ φύγουν ἐν εἰρήνῃ ἡσυχία καὶ καλὰ, νὰ φύγουν, γὰ μὴν αἰσθάνωνται ἄνετα σ' ἓνα ξένον σπίτι, σὲ ξένον τόπον, σὲ ξένον χῶμα, δέν τοὺς θέλει θά τοὺς εἶναι ἀφιλόξενος ὁ τόπος. Ἐμεῖς ὅμως μὲ ἀγάπη θά τοὺς ἀποβάλωμεν.

Βαθειές εἴσπνοές, μὲ ἀγάπην ἀγκαλιάζετε τοὺς πάντας.

Τώρα ἀπὸ τὴν κοιλιάν σας ἐκεῖ πού εἶναι περίπου ὁ ὀμφαλὸς μέσα ἀκτινοβολεῖ λευκογάλαζο φῶς καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀρχίζουν νὰ γίνωνται σφαῖρες καὶ νὰ μεγαλώνουν πρὸς ὅλες τές κατευθύνσεις. Αὐτὸ τὸ λευκογάλαζο φῶς τώρα σᾶς ἡρεμεῖ καὶ σᾶς δίδει ὑγείαν στὸ ὕλικὸ σας σῶμα, γαλήνη στὸ Ψυχικὸ σας σῶμα καὶ ὀρθολογισμόν εἰς τὸ Νοητικὸ σας σῶμα.

Φέρτε στὴν σκέψιν σας ἀγαπημένα πρόσωπα τὰ ὅποια θέλετε νὰ εὐεργετήσετε καὶ νὰ ἡρεμήσουν, γεμῖστέ τα μὲ τὸ λευκογάλαζο αὐτὸ φῶς. Δέτε τὸ πρόσωπον τοὺς νὰ λάμπῃ ἀπὸ εὐτυχίαν, δέτε ἓνα χαμόγελο νὰ λάμπῃ σὲν χεῖλη ἰων, πῶστε τοὺς νὰ ἡρεμήσουν καὶ ὅτι εἶναι καλὰ, ὅλα εἶναι καλὰ.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ λευκογάλαζο φῶς τὸ χαμόγελο τῶν ἀνθρώπων γίνεται γλυκύτερο. Ἐδῶ ἐχθρός μορεῖ νὰ χαμογελᾷ.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΠΡΙῶ πάντοτε".